

Zajišťovací převod práv a členství v bytovém družstvu

Směřuje-li žaloba na určení neplatnosti zajišťovacího převodu práv a povinností spojených se členstvím v bytovém družstvu k jejich navrácení žalobci, pak o tom, kdo je členem družstva a nájemcem družstevního bytu, nic nevyovídá pravomocné rozhodnutí soudu, kterým by bylo určeno, že je neplatná smlouva o jejich zajišťovacím převodu, ale jen takové pravomocné rozhodnutí soudu, jež by určovalo, že žalobce je členem družstva a nájemcem družstevního bytu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 33 Odo 693/2006, ze dne 31.3.2008)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobce J. S., zastoupeného advokátem proti žalovanému P. J., zastoupenému advokátkou o určení neplatnosti smluv, vedené u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 28 C 208/2004, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. ledna 2006, č. j. 15 Co 549/2005-223, 15 Co 550/2005, tak, že rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 23. ledna 2006, č. j. 15 Co 549/2005-223, 15 Co 550/2005, v části, již byl potvrzen rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 1. srpna 2005, č. j. 28 C 208/2004-154, ve spojení s usnesením ze dne 16. srpna 2005, č. j. 28 C 208/2004-159, ve výrocích, jimiž byla určena neplatnost smlouvy o zajišťovacím převodu práva, dohody o převodu členských práv a povinností a ujednání o výši úroků z prodlení a smluvní pokutě ve smlouvě o půjčce ze dne 21. 1. 2004, jakož i rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 1. srpna 2005, č. j. 28 C 208/2004-154, ve spojení s usnesením ze dne 16. srpna 2005, č. j. 28 C 208/2004-159, ve výroku, jímž byla určena neplatnost smlouvy o zajišťovacím převodu práva - členských práv a povinností člena družstva uzavřená mezi žalobcem a žalovaným dne 21. 1. 2004 ve spojení s dohodou o převodu členských práv a povinností uzavřenou mezi žalobcem a žalovaným dne 21. 1. 2004, a ve výrocích o nákladech řízení, se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu Plzeň-město k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Žalobce se žalobou domáhal vůči žalovanému určení, že jsou neplatné smlouva o půjčce a smlouva o zajišťovacím převodu práva - členských práv a povinností člena družstva ve spojení s dohodou o převodu členských práv a povinností, které účastníci řízení uzavřeli dne 21. 1. 2004, a exekutorský zápis sepsaný dne 21. 1. 2004 soudním exekutorem M. T., E. ú. P.-m. Naléhavý právní zájem na takovém určení odůvodnil tím, že bez soudního rozhodnutí bude vystaven vymáhání dluhu a to nad rámec fakticky půjčené částky včetně všech sankcí, které jednotlivé smlouvy obsahují. S přihlédnutím k exekutorskému zápisu s doložkou přímé vykonatelnosti a pro prodlení žalobce se splácením půjčky hrozí, že bude provedena exekuce části pohledávky žalovaného.

Okresní soud Plzeň-město (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 1. srpna 2005, č. j. 28 C 208/2004-154, ve spojení s usnesením ze dne 16. srpna 2005, č. j. 28 C 208/2004-159, určil, že je neplatná písemná smlouva o půjčce uzavřená mezi žalobcem a žalovaným dne 21. 1. 2004, smlouva o zajišťovacím převodu práva - členských práv a povinností člena družstva uzavřená mezi žalobcem a žalovaným dne 21. 1. 2004 ve spojení s dohodou o převodu členských práv a povinností uzavřenou mezi žalobcem a žalovaným dne 21. 1. 2004, zamítl žalobu na určení neplatnosti exekutorského zápisu číslo 2 EZ 20/2004 sepsaného dne 21. 1. 2004 soudním exekutorem M. T., a rozhodl o

nákladech řízení. Vzal za prokázané, že žalobce má naléhavý právní zájem na určení neplatnosti dotčených smluv, jelikož „měly navozovat celý komplex právních vztahů mezi účastníky, rozsáhlost a různorodost těchto ve smlouvách sepsaných práv a povinností je natolik pestrá a dosud zčásti nerealizovaná, že je namístě již z tohoto faktu dovozovat naléhavý právní zájem žalobce na určení neplatnosti všech těchto smluv. Navíc na základě určení neplatnosti těchto smluv bude možné shledat, že exekutorský zápis M. T., sp. zn. 2 EZ 20/2004, není způsobilým exekučním titulem.“ Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalovaný poskytl žalobci dne 21. 1. 2004 půjčku ve výši 120.000,- Kč, jejíž návratnost byla zajištěna převodem práv a povinností spojených se členstvím v bytovém družstvu žalobce. Pro případ prodlení se splacením půjčky byl sjednán úrok z prodlení ve výši 60 % ročně, úrok ve výši 12 % ročně a smluvní pokuta ve výši 60.000,- Kč. Smluvní pokuta ve výši 60.000,- Kč dále zajišťovala povinnost žalobce podepsat prohlášení, na základě kterého v případě jeho prodlení může žalovaný s členskými právy a povinnostmi disponovat. V důsledku prodlení žalobce převedl žalovaný smlouvou ze dne 23. 7. 2004 členská práva a povinnosti na P. H. za částku 350.000,- Kč, i když částka, za kterou se převod mohl realizovat podle znaleckého posudku mohla činit až 580.000,- Kč. Následně byl žalobce z bytu vystěhován. Práva, jež na základě uzavřených smluv získal žalovaný v poměru k tomu, co získal žalobce, jsou natolik nevyvážená, že jsou tyto smlouvy pro rozpor s dobrými mravy neplatné.

Rozsudkem ze dne 23. ledna 2006, č. j. 15 Co 549/2005-223, 15 Co 550/2005, Krajský soud v Plzni odmítl odvolání žalovaného proti výroku, jímž byla zamítnuta žaloba na určení neplatnosti exekučního zápisu, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích, jimiž byla určena neplatnost smlouvy o zajišťovacím převodu práva, dohody o převodu členských práv a povinností, a ujednání o výši úroků z prodlení a o smluvní pokutě ve smlouvě o půjčce ze dne 21. 1. 2004, i ve výroku o zamítnutí žaloby na určení neplatnosti exekutorského zápisu ze dne 21. 1. 2004. Ve výroku o určení neplatnosti smlouvy o půjčce (s výjimkou ujednání o výši úroků z prodlení a smluvní pokutě) rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu v tomto rozsahu zamítl; současně rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů a o nákladech státu. Shodně se soudem prvního stupně - s vědomím, že za řízení převedl žalovaný členská práva a povinnosti na třetí osobu a z výtěžku tak uspokojil své finanční nároky ze smluv - dospěl odvolací soud k závěru o existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení neplatnosti označených smluv. Přesto, že již došlo k porušení práv, o jejichž ochranu jde, určovací žaloba najisto postaví existenci práv a povinností vyplývajících ze vztahů mezi účastníky. Smlouvu o půjčce shledal z blíže rozvedených důvodů neplatnou jen v ujednáních o výši úroků z prodlení (60 % ročně) a smluvní pokutě (60.000,- Kč za pozdní splacení půjčky). Tyto části smlouvy lze podle § 41 obč. zák. oddělit od jejího zbývajících obsahu. Smlouvu o zajišťovacím převodu členských práv a povinností spojených s členstvím v družstvu považoval odvolací soud za neplatnou, jelikož podle § 553 odst. 1 obč. zák. předmětem zajišťovacího převodu členská práva a povinnosti být nemohou; smlouva je podle § 37 odst. 2 obč. zák. pro nemožnost plnění, popřípadě podle § 39 obč. zák. pro rozpor s dobrými mravy neplatná. Rovněž dohoda o převodu členských práv a povinností je neplatná s přihlédnutím k § 169 písm. e) a § 39 obč. zák., neboť jí došlo obsahově k dohodě o tzv. propadné zástavě. Na jejím základě mělo dojít k nepodmíněnému převodu členských práv a povinností, přestože účelem mělo být jen zajištění pohledávky žalobce.

V dovolání, kterým napadá rozsudek odvolacího soudu v potvrzující části s výjimkou výroku o zamítnutí žaloby na určení neplatnosti exekutorského zápisu, a jehož přípustnost dovozuje z § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., žalovaný (dále též „dovolatel“) namítá, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Zásadní právní význam rozhodnutí spatřuje v řešení otázky naléhavého právního zájmu. Soudy obou stupňů dospěly k nesprávnému závěru, že žalobce má naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy o půjčce, smlouvy o zajišťovacím převodu práva a dohody o převodu členských práv a povinností. V průběhu řízení před soudem prvního stupně došlo k uspokojení nároků žalovaného vyplývajících ze smlouvy o půjčce a to jak v rozsahu

jistiny, tak úroků z prodlení i sjednané smluvní pokuty. Za této situace nemůže určovací žaloba plnit preventivní charakter, neboť k zásahu do práv žalobce již došlo. Nelze přehlédnout, že k zajištění pohledávky žalovaného ze smlouvy o půjčce byl sepsán exekutorský zápis, který je samostatným titulem pro vedení exekuce. Přestože odvolací soud neshledal existenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení, dospěl k závěru, že ujednání o výši úroků z prodlení a smluvní pokutě ve smlouvě o půjčce je neplatné; dospěl-li k závěru o nedostatku naléhavého právního zájmu, nemohl se otázkou platnosti smlouvy zabývat. S přihlédnutím k právním úkonům, které byly učiněny v souvislosti s dohodou o převodu členských práv a povinností v družstvu, nemůže být dán naléhavý právní zájem na určení její neplatnosti, neboť takové určení nezabrání dalším sporům mezi účastníky. Pouze pro případ, že by závěr o existenci naléhavého právního zájmu byl správný, dovolatel vytkl odvolacímu soudu chybné závěry v otázce neplatnosti ujednání o výši úroků z prodlení. Připomněl, že účastníci si v čl. IX. smlouvy o půjčce dohodli, že jejich právní vztah podléhá režimu obchodního zákoníku. Ujednání o výši úroků z prodlení měla být poměřována § 369 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) a ve vztahu k nepřiměřeně vysoké smluvní pokutě § 301 obch. zák., nikoliv § 39 obč. zák. Nesprávný je rovněž závěr, že členská práva a povinnosti nemohou být předmětem zajišťovacího převodu práva podle § 553 obč. zák. Na základě obsáhlé argumentace žalovaný dovozuje opak s odkazem na rozhodnutí dovolacího soudu ze dne 19. května 2004, sp. zn. 33 Odo 30/2002, ze dne 28. listopadu 2001, sp. zn. 29 Cdo 1969/2000 a ze dne 29. listopadu 2005, sp. zn. 29 Odo 28/2005. Výkladem § 35 odst. 2 a § 169 písm. e) obč. zák. žalovaný argumentuje proti závěru odvolacího soudu, že dohoda o převodu členských práv a povinností je neplatná, jelikož svým obsahem je ujednáním o propadné zástavě. Závěrem odvolacímu soudu vytkl, že řízení zatížil vadou, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. V rozporu s § 153 odst. 2 o. s. ř. totiž překročil žalobní návrh a bez návrhu vyslovil neplatnost jen některých částí smlouvy o půjčce. S tímto odůvodněním žalovaný navrhl, aby byl rozsudek odvolacího soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Podle § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Dovolání v dané věci může být přípustné jen podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Předpokladem přípustnosti dovolání podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. je závěr dovolacího soudu, že rozhodnutí odvolacího soudu nebo některá v něm řešená právní otázka mají po právní stránce zásadní význam.

Pro rozhodnutí dané věci bylo významné (určující) posouzení existence naléhavého právního zájmu na určení neplatnosti smlouvy o zajišťovacím převodu práva, dohody o převodu členských práv a povinností, a ujednání o výši úroků z prodlení a o smluvní pokutě ve smlouvě o půjčce ze dne 21. 1. 2004. Protože tuto otázku odvolací soud vyřešil v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí, představuje napadený rozsudek odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. lze dovolání podat z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Nesprávným právním posouzením je omyl soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav (skutkové zjištění). O mylnou aplikaci se jedná, jestliže soud použil jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil, popř. jestliže ze skutkových zjištění vyvodil nesprávné právní závěry.

Výhrady žalovaného k právnímu posouzení věci se týkají závěru odvolacího soudu o existenci naléhavého právního zájmu na určení neplatnosti blíže označených smluv podle § 80 písm. c) o. s. ř. Odvolací soud založil své rozhodnutí na právním názoru, podle něhož žalobce existenci naléhavého právního zájmu - s výjimkou určení neplatnosti smlouvy o půjčce - prokázal, neboť preventivní

charakter může mít určovací žaloba i poté, co již došlo k porušení práv, o jejichž ochranu jde, a to v situaci, kdy rozhodnutí může vyřešit nejen otázku základu případné žaloby na plnění, ale zároveň napevno postavit i existenci ostatních práv a povinností vyplývajících ze vztahů mezi účastníky. S tímto názorem v souzené věci ovšem nelze souhlasit.

Podle § 80 písm. c) o. s. ř. lze žalobou (návrhem na zahájení řízení) uplatnit, aby bylo rozhodnuto o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Předpokladem úspěšnosti žaloby o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není (určovací žaloby), je po procesní stránce především skutečnost, že na požadovaném určení je naléhavý právní zájem.

Určovací žaloba má preventivní povahu a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Přitom příslušné závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobce domáhá (shodně srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. března 1997, sp. zn. 3 Cdon 1338/96, uveřejněný v časopise Soudní judikatura č. 3, ročník 1997, pod číslem 21).

Žaloba domáhající se určení podle § 80 písm. c) o. s. ř. nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat na splnění povinnosti podle § 80 písm. b) o. s. ř. (srov. např. již rozsudek bývalého Nejvyššího soudu ČR uveřejněný pod číslem 17/1972 Sbírkou soudních rozhodnutí stanovisek). Vyslovený předpoklad však nelze chápat všeobecně. Prokáže-li žalobce, že má právní zájem na tom, aby bylo určeno určité právo nebo právní poměr, přestože by mohl žalovat přímo na splnění povinnosti, nelze mu určovací žalobu odeprít. Za nedovolenou - při možnosti žaloby na plnění - lze považovat určovací žalobu jen tam, kde by nesloužila potřebám praktického života, nýbrž jen ke zbytečnému rozmnožování sporů. Jestliže se určení, že tu právní vztah nebo právo je či není, vytvoří pevný právní základ pro právní vztahy účastníků sporu (a předejde se tak žalobě o plnění), nebo jestliže žaloba na plnění neřeší a ani nemůže řešit celý obsah a dosah sporného právního vztahu nebo práva, je určovací žaloba přípustná i přesto, že je možná také žaloba na splnění povinnosti podle § 80 písm. b) o. s. ř. (shodně srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. března 2003, sp. zn. 21 Cdo 1419/2002).

Žaloba o určení ve smyslu § 80 písm. c) o. s. ř. není zpravidla opodstatněna ani tehdy, má-li požadované určení jen povahu předběžné otázky ve vztahu k posouzení, zda tu je či není právní vztah nebo právo, a to zejména tehdy, jestliže taková předběžná otázka neřeší nebo nemůže řešit celý obsah nebo dosah sporného právního vztahu nebo práva. Stav ohrožení práva žalobce nebo nejistota v jeho právním postavení se totiž v takovém případě neodstraní toliko tím, že bude vyřešena předběžná otázka, z níž bez dalšího právní vztah (právo) významný pro právní poměr účastníků ještě nevyplývá, ale až určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není. Nejvyšší soud tak ve svém rozsudku ze dne 2. 4. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2147/99, publikovaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 68/2001, uzavřel, že jestliže právní otázka platnosti či neplatnosti smlouvy má povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva nebo právního vztahu (např. vlastnictví), není dán naléhavý právní zájem na určení této předběžné otázky, lze-li žalovat přímo na určení existence práva nebo právního vztahu; jinými slovy lze-li žalovat o určení práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jež se tohoto práva nebo právního vztahu týká. Nejvyšší soud v mnoha svých rozhodnutích rozhodl obdobně a jeho rozhodovací praxe se v tomto

směru ustálila (srovnej např. rozsudek ze dne 20. března 1996, sp. zn. II Odon 50/96, uveřejněný v časopise Soudní rozhledy č. 5/1996 na str. 113, a rozsudky ze dne 25. června 1998, sp. zn. 24 Cdo 1042/98, ze dne 2. června 2000, sp. zn. 30 Cdo 1674/99, ze dne 26. února 2004, sp. zn. 30 Cdo 437/2003, ze dne 20. listopadu 2003, sp. zn. 30 Cdo 1705/2002, ze dne 27. ledna 2005, sp. zn. 29 Odo 539/2003, nebo rozsudek ze dne 29. dubna 2003, sp. zn. 21 Cdo 58/2003, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 2/2004).

Lze souhlasit s odvolacím soudem, že požaduje-li žalobce určení neplatnosti (již jen částí) smlouvy o půjčce, smlouvy o zajišťovacím převodu práv a povinností spojených se členstvím v družstvu a dohody o převodu členských práv a povinností, je nutno existenci naléhavého právního zájmu zkoumat u každého z těchto žalobních požadavků samostatně.

V projednávané věci bylo soudy zjištěno, že dne 21. 1. 2004 uzavřeli účastníci smlouvu o půjčce částky 120.000,- Kč se splatností do 20. 5. 2004. Splatnost půjčky byla zajištěna smluvní pokutou ve výši 60.000,- Kč, smlouvou o zajišťovacím převodu práv a povinností spojených se členstvím žalobce ve S. b. d. P. a exekutorským zápisem se svolením k vykonatelnosti podle § 78 písm. a) zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). V důsledku prodlení žalobce, který ve lhůtě splatnosti půjčku nevrátil, převedl žalovaný smlouvou ze dne 23. 7. 2004 úplatně členská práva a povinnosti na třetí osobu a z výtěžku převodu uspokojil finanční požadavky vůči žalobci; na základě usnesení Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7. 6. 2004, č. j. 3 Nc 1744/2004-4, byla provedena exekuce vyklizením bytu žalobce. Žalobce již nemůže mít naléhavý právní zájem na požadovaném určení z toho důvodu, že v rozsahu požadavku na určení neplatnosti smluvního ujednání o smluvní pokutě a úrocích z prodlení v případě pozdní úhrady půjčené částky podle smlouvy o půjčce nejde o poskytnutí preventivní ochrany jeho právu, jelikož se žalovanému dostalo již sporného plnění (částku odpovídající těmto dílčím nárokům si ponechal z výtěžku převodu členských práv a povinností), a žaloba na určení tak vede jen ke zbytečnému rozmnožování sporů a nepředejde žalobě o plnění.

Směřuje-li žaloba na určení neplatnosti zajišťovacího převodu práv a povinností spojených se členstvím v bytovém družstvu k jejich navrácení žalobci, pak o tom, kdo je členem družstva a nájemcem družstevního bytu, nic nevypovídá pravomocné rozhodnutí soudu, kterým by bylo určeno, že je neplatná smlouva o jejich zajišťovacím převodu, ale jen takové pravomocné rozhodnutí soudu, jež by určovalo, že žalobce je členem družstva a nájemcem družstevního bytu. V situaci, kdy žalovaný tato práva a povinnosti převedl na třetí osobu, má určení neplatnosti smlouvy o zajišťovacím převodu práv pouze povahu předběžné otázky a ani na takovém určení nemůže mít žalobce naléhavý právní zájem. Tytéž závěry je potřeba vztáhnout i na požadavek na určení neplatnosti dohody o převodu práv a povinností spojených se členstvím v bytovém družstvu.

Pokud v rozporu s těmito úvahami odvolací soud existenci naléhavého právního zájmu na určení (shodně se soudem prvního stupně) dovodil a rozsudek soudu prvního stupně v dovoláním napadeném rozsahu potvrdil, nelze než dospět k závěru, že právní posouzení věci odvolacím soudem je nesprávné; absence průkazu naléhavého právního zájmu bez dalšího odůvodňovala z procesního hlediska zamítnutí žaloby.

Z uvedeného je zřejmé, že odvolací soud řešil právní otázku existence naléhavého právního zájmu v rozporu s ustálenou judikaturou dovolacího soudu a žalovanému se podařilo prostřednictvím dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. zpochybnit správnost napadeného rozsudku. Dovolací soud proto, aniž se zabýval dalšími dovolacími námitkami, které nemohou mít vliv na již učiněný závěr, rozsudek odvolacího soudu v napadeném rozsahu podle § 243b odst. 2 věty za středníkem o. s. ř. zrušil.

Vzhledem k tomu, že důvody pro zrušení rozsudku platí i pro rozsudek soudu prvního stupně, byl

podle § 243b odst. 3 věty druhé o. s. ř. zrušen v uvedeném rozsahu i tento rozsudek a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušeni řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)